

De Ster

IK WIL VAN GEEN ENKELE LEVENDE ZIEL EEN VIJAND ZIJN.

(President George Albert Smith)

April 1951

DE STER

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

51e JAARGANG • No. 4

INHOUD :

	Blz.
George Albert Smith, uit eerbare ouders geboren	83
In memoriam	85
De grote missie van de Zuster Hulpvereniging	86
Ontberingen	91
Het foutenhoekje	91
Intelligentie is de sleutel tot macht	92
President George Albert Smith	95
April	96
Reeds de Batavieren	97
Mijn avondlied brengt, Heer U dank	98
Het penningske van de weduwe	99
Hooggestemde gedachten	101
Een natte spons	102
Bekendmaking	103
Jeugdwerk	104
Succes	105
Het Aäronische priesterschap	105
Aankomst en Vertrek	106
Gebeurtenissen in de Zending	107
Onze Zonnehoek	17—20

Redacteur: JOHN P. LILLYWHITE

Assistent: ARNOLD SIEVERTS

*„De Ster” van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand*

ABONNEMENTSPRIJS: F 1.25 PER KWARTAAL
GIRONUMMER 240615 • LAAN VAN POOT 292 • DEN HAAG

NADruk VAN DE IN DIT NUMMER
VOORKOMENDE CLICHÉ'S IS VERBODEN

George Albert Smith

uit eerbare ouders geboren

*

Een die gekozen is om in deze laatste dagen aan het hoofd van de Kerk van Jezus Christus te staan, moet zekerlijk een van de „Grote en Nobele” geesten geweest zijn in het voorbestaan. Voor zo'n getrouwe geest zou de Vader gewis een speciale afstamming verzorgen om uit geboren te worden.

Als we de levensgeschiedenis nagaan van de mannen en vrouwen die President Smith voorgeslacht vormen, is het hier zeker het geval geweest.

Een studie van zijn voorgeslacht, weergegeven op 102 pagina's van zijn geslachtsregister, toont de 920 namen van zijn voorvaders en openbaart heel interessante feiten aangaande zijn vaders en moeders uit het verleden.

„Gij zijt uit Ephraim, en aan u behoren al de zegeningen aan zijn kinderen gegeven. De Heer heeft een machtig werk voor u te doen voor uw kinderen en vrienden.”

Dit zijn enige woorden uit zijn Patriarchale Zegen, die hij op elfjarige leeftijd ontving.

Het geslacht van zijn vaders, n.l. zijn patriarchaal geslacht, zal wanneer het geheel uitgezocht is, zonder twijfel direct terug slaan op het geslacht van Ephraim, de zoon van Joseph uit Egypte.

Het Boek van Mormon verwijst er duidelijk naar dat de Profet

en zijn vader Joseph Smith Sr. directe afstammelingen waren van Joseph van Ouds. Patriarch John Smith, de overgrootvader van President George Albert Smith, was een broer van Joseph Smith Sr., vandaar hetzelfde geslacht.

De grootvader van Joseph Smith Jr., Asael Smith, soldaat in de Vrijheidsoorlog, voorspelde lang geleden dat er een profet verwekt zou worden uit zijn familie. Hij stierf nadat hij het Boek van Mormon ontvangen had..... en verklaarde dat ik de bedoelde profet was, aldus Joseph Smith Jr.

(Documentary History of the Church).

Aangenomen dat Asael werkelijk een bekeerling was, zijn er vijf generaties van Kerk-Leden in directe afstamming tot G. A. Smith, waaronder John Smith, Presiderende Patriarch der Kerk en eerste president van de Salt Lake Stake; Georg Albert Smith, Apostel en raadgever in het Eerste Presidentschap; John Henry Smith, Apostel en raadgever van het Eerste Presidentschap en tenslotte George Albert Smith, Apostel en President der Kerk.

Robert Smith, de eerste Amerikaanse stamhouder van dit patriarchaal geslacht, emigreerde op

12-jarige leeftijd als leerjongen uit Engeland.

Het is nú pas mogelijk om de datum en plaats waar hij gedoopt is weer te geven. Hij werd op 30 April 1626 gedoopt in het dorpskerkje te Kirton, Lincolnshire, Engeland; evenals zijn vader en grootvader.

Het onderzoek naar deze familie wordt voortgezet, gesteund door het Microfilmen van de dorpsregisters.

Elf van President Smith voorouders hebben de grote trek door de wildernis naar Utah meegeemaakt: zijn eigen vader, vier grootouders en zes overgrootouders. Hij was degelijk vertegenwoordigd door revolutionaire stamvaders die in de strijd voor vrijheid gestreden hebben. Meer dan 200 voorouders zijn als emigranten de oceaan overgestoken naar het land van belofte. Onder hen bevonden zich vijf passagiers van de „Mayflower”, n.l. John Alden, Priscilla Mullens, haar ouders William en Alice Mullens en Richard Warren. Toen de dichter Henry W. Longfellow het bekoorlijke verhaal schreef over zijn eigen over-grootouders, John Alden en Priscilla, verzegelde hij hun naam en faam voor hun achtste achter-kleinzoon: George Albert Smith.

Aan moeders zijde gaat het geslacht van President George Albert Smith terug naar Saier de Quiney, graaf van Winchester, die op 3 Nov. 1219 stierf. Hij was een kruisridder op weg naar Jeruzalem. Hij was een van de

vijf en twintig baronnen die borg stonden voor het Magna Carta, om te verzekeren dat King John zijn belofte tegenover het volk hield.

Maar hier eindigt het geslachtsregister niet. Het verwijst verder naar hertogen en graven van Engeland, Schotland, Frankrijk, Italië, Zweden ja... zelfs tot de machtige Karel de Grote.

President Smith deelt zijn nageslacht met vele andere leiders der Kerk. Hij is verwant aan President Heber C. Kimball. Ook heeft hij bloed van Pratt in zijn aderen. Zijn overgrootmoeder was n.l. een bloedverwant van Parley P. en Orson Pratt.

Indien stambomen beoordeeld kunnen worden naar hun vruchten — en het is een waarachtig beginsel — komt President Smith van een goede boom. Zijn geslacht slaat terug op hen die in de voorste linies streden voor het verdedigen der vrijheid door alle eeuwen heen.

Plutarch heeft gezegd: „Het is inderdaad een voorrecht om van goede afkomst te zijn, maar de glorie behoort aan onze voorouders.”

President Smith heeft altijd geleerd een hoge waardering te hebben voor onze voorouders, en dat we ze het beste kunnen eren, — niet alleen door er trots op te zijn — maar uit hun verleden lering te trekken om een rechtvaardig leven te leiden. Hij is dankbaar voor een gezegend geboorterecht, en door zijn leven heeft hij aangetoond, dat recht waardig te zijn.

In Memoriam

GEORGE ALBERT SMITH.

Een van onze grootste mannen verwisselde op 4 April j.l. het aardse voor het eeuwige: „George Albert Smith”, achtste president der Kerk. Op 4 April 1870 werd hij te Salt Lake City geboren en groeide op in de Kerk.

Reeds als jonge man vervulde hij een zending in de Zuidelijke delen van de Verenigde Staten van Amerika. En nadat hij lid was geworden van de Raad van Twaalf Apostelen, werd hij op 21 Mei 1945 als President der Kerk gekozen na de dood van Heber J. Grant.

De Padvinderij nam een grote plaats in, in het leven van onze President. Hij was lid van het nationaal hoofdbestuur van de Padvinderij van Amerika. En ongetwijfeld is het aan zijn enthousiaste leiding te danken dat de padvinderij van Utah meer presteert dan alle verwante organisaties in andere staten van Amerika. Hij ontving de hoogste onderscheiding op het gebied der padvinderij voor zijn grote verdienste op internationaal gebied.

Sedert President Smith zijn taak aanvaarde, is het een tijd van grote vooruitgang geweest. Er werden meer dan 200 nieuwe kerken gebouwd, en eveneens zes hospitalen. Maar het grootste werk was wel de **Idaho Falls Temple**.

Wij echter als inwoners van West-Europa zullen ons President Smith altijd het beste herinneren als de man die naar Washington D.C. ging om maatregelen te treffen voor de verscheping van de welvaartgoederen naar de in behoeftige omstandigheden verkerende heiligen in Europa. En dat is één van de beste herinneringen die wij van hem kunnen hebben want een van de artikelen van zijn geloofsovertuiging zegt immers:

Ik wil met de massa leven en helpen hun problemen op te lossen zodat hun leven hier op aarde gelukkig zal zijn.

DE GROTE MISSIE VAN DE ZUSTER HULPVERENIGING

(Toespraak gehouden op 28 September 1950 gedurende de Jaarlijkse Algemene Z.H.V.-Conferentie)

LE GRAND RICHARDS
Presiderend Bisschop der Kerk.

U kunt zich niet indenken hoe zenuwachtig ik mij hier gevoel met u, alle vrouwen, als de enige man in uw midden, zekerlijk het zwarte schaap in uw kudde. Als ik niet wist dat u, vrouwen, veel kunt doen en het zó veel beter kunt doen dan het mannelijk geslacht, dan zou ik waarschijnlijk niet zo zenuwachtig zijn..... Dit vertelde ik mijn vrouw van morgen, maar zij zei, „Welnu, vader, maak u niet bezorgd, die goede vrouwen zullen voor u bidden en u zal geen moeite hebben“. Dus u moet van morgen voor mij bidden. Bovendien respecteer ik zuster Spafford en haar raadgeefsters en zoals zij reeds aangevoerd hebben, werken wij zoveel tesamen, dat ik hen niet wil teleurstellen. Ik zei hen dat ik

niet wist wat ik tot de vrouwen (mogelijk) zou kunnen zeggen. Maar ik moet iets zeggen aangaande uw werk en uw medewerking aan het Welfare Program.

Ik meen het, als ik u zeg dat zuster Spafford en haar raadgeefsters een groot werk doen in deze kerk, zij hebben de Here lief, en hun toewijding aan hun werk en aan u zusters is groot en dan de wijze waarop de zusters hen ondersteunen is iets groots. Ik vind de Z.H.V. bewonderingswaardig. Natuurlijk heb ik ook enige ervaringen met de Z.H.V., omdat ik Bisschop ben geweest van drie verschillenwijken en omdat ik van dit standpunt uitga, dat de Zusters Hulp Vereniging presidente mij net

zoveel waard was als mijn eerste raadgever in dit geval.

Daarna werd ik president van een Stake (district) en koesterde toen dezelfde gevoelens. Er werd gezegd, als men iets gedaan wil hebben, geef het maar aan de bezige bij. En steeds zal ik herhalen, indien ge iets gedaan wilt hebben, geef het aan de Z.H.V., want zij zullen nooit falen als ge hen een opdracht geeft.

Ik heb veel bewondering voor het werk van de vrouwen der Kerk. Toen ik Zendingspresident was van de Zuidelijke Staten (Verenigde Staten), hadden zuster Richards en ik het voorrecht haar moeder naar Noord Carolina te begeleiden. Daar was ze geboren en bracht ze haar jeugd door, voordat zij naar het Westen kwam ter wille van het Evangelie. Wij ontmoetten velen van haar oude vrienden en verwanten. Op een avond toen er een gezelschap bijeen was vertelde een dame (zonder te vragen) deze ondervinding:

„Ik ging naar Utah als onderwijzeres, maar ik ben daar niet lang gebleven, ik ging naar huis terug. Ik kan die Mormoonse vrouwen niet bijhouden. Zij stichten grote gezinnen; zij werken in de kerk; zij werken in burgerlijke organisaties. Ik werd er moe van, ik moest terugkeren waar ik een gemakkelijk leven kon leiden.”

Verleden voorjaar nam ik een krant op en las een bekendmaking van één van mijn zusterzendingen uit de Zuidelijke Staten, die toen haar academische graad op de Universiteit van Utah verkregen had. De

krant vertelde dat zij een zending voor de Kerk vervuld had en dat zij de moeder van vijf kinderen was. Deze week kregen we een telefonisch bericht van een van onze dochters in Californië, die moeder van vijf kinderen is en zij vertelt haar moeder dat zij zich op een College had ingeschreven. Zoals u ziet, u vrouwen, brengen veel tot stand en wij zijn trots op u. Gij zijt tot grote dingen in staat, zelfs in 't groot brengen van kinderen.

Nu ik u verteld heb hoe goed ik over u denk, zal ik u vertellen hoe uitstekend ik uw organisatie vind. Ik gevoel behoefte te zeggen, dat toen de profeet van deze dispensatie, de Zuster Hulpvereniging oprichtte en hen de opdracht gaf om voor de zieken, bedroefden, armen en verdrukten te zorgen, dat één van de grootste schreden vooruit was in de ontwikkeling van het maatschappelijk werk in de gehele wereld. En ik geloof dat het mede een gereede aanleiding was om aan de vrouwen in ons land het stemrecht te verlenen. Wij erkennen de geestesgave en bekwaamheid van onze vrouwen en gevoelen dat door hun inspanning, de vrouwelijke leiding over het gehele land zich begon uit te breiden.

Uit de Heilige Schrift lezen we van de apostel Jacobus van ouds, dat zuivere en onbevleete godsdienst voor God en den Vader het volgende is: „Weezen en weduwen bezoeken in hunne verdrukking, en zichzelf onbesmet bewaren van de wereld”. Indien dit zuivere godsdienst is, kan zuivere godsdienst niet zo goed beoefend worden op een individuele basis als op een georgani-

seerde wijze. Met andere woorden, indien we persoonlijk alles doen wat in ons vermogen ligt, kunnen we toch niet tot stand brengen wat we gezamenlijk kunnen volbrengen. Ik vertelde de broeders van het Priesterschap dat, als ze nog nooit in een auto-fabriek geweest waren, zij die eens moesten bezoeken. Daar ziet u meer dan vijfduizend mensen 's morgens de hekken binnen gaan. Indien zij niet georganiseerd waren, zouden er per dag niet zoveel auto's van de transportband afkomen. Maar iedere man heeft zijn werk te doen, ieder weet zijn plaats en door die organisatie, beginnen auto's slechts met een chassis (onderstel), dat op de transportband geplaatst wordt en ze lopen er af als borden van uw rechtbank — geheel afgewerkte auto's die op eigen kracht gaan.

De grootste ondernemingen en de grootste daden ter wereld kunnen alleen door organisatie slagen en de Z.H.V. is een organisatie, die zuivere godsdienst beoefent, onbevlekt voor God. Bedenk wat gedurende de wereldoorlog tot stand gebracht werd en in de tijd na de wereldoorlog, toen we al die benodigdheden naar Europa stuurden. Meer dan 130 wagons (Amerikaanse wagons, die 60 ton kunnen vervoeren), buiten al de pakketten. Deze hulp aan onze geteisterde leden en bondgenoten zou op individuele basis niet mogelijk geweest zijn, maar op georganiseerde wijze was de taak niet te zwaar, omdat een ieder zijn of haar deel daaraan bijdroeg.

Als men de grote Welfare pakhuizen van de Kerk bezichtigt,

ziet men de bewijzen van de werkzaamheid onzer vrouwen.

Men kan niet ophouden steeds te denken over de wonderbaarlijke wijze waarop God zijn profeet van deze laatste dispensatie inspireerde, toen hij deze organisatie oprichtte. Door al deze jaren heen hebben duizenden en tienduizenden getuigd van het liefdevolle werk van de vrouwen der Z.H.V., in dienst van hen, die in nood verkeerden. Terwijl we op een Zondag een conferentie in South Georgia hielden, werd er aan de deur geklopt; later vernam ik dat er een sterfgeval in de buurt had plaats gevonden, alhoewel niet onder de leden der Kerk, maar zij vroegen of de Z.H.V. naar dat huis wilde komen. Dus gingen onze zusters daar heen en deden het werk dat in deze omstandigheden nodig was. En over de gehele wereld kan men het voortreffelijk werk van onze Z.H.V. waarnemen. Op een keer ging ik een kantoor in Atlanta (Georgia) binnen; iemand snelde naar mij toe; hij zeide, „ik hoor dat u van Salt Lake City bent“, ik zei: „Jawel, mijnheer“. Toen zei hij „Geef me de hand“. Dus we drukten elkaar de hand. Hij vertelde dat hij eens in Salt Lake City gewoond had en hij was geen lid van de kerk.

Hij deed er zaken, en toen hij later zijn zaak verkocht, deed hij het met de bedoeling niet meer terug te komen en in geen tien jaar meer zaken te doen. Hij zei, „telkens vroeg mijn vrouw 'wanneer gaan we weer naar Salt Lake City?'“ Er is nu geen tijd om alles verder te vertellen wat hij zeide, maar één ding vertelde hij, „toen wij ons huis gingen betrekken nam het een paar dagen

om onze meubelen op te stellen, we moesten een kachel hebben; maar de Z.H.V. stond gereed toen we onze eerste dingen brachten. Zij brachten ons eten en zeiden: „we wisten dat u geen kachel gereed had om op te koken, daarom dachten we u het nodige eten te brengen”. Hij vertelde mij, dat zij dat verschillende dagen deden, totdat wij met ons hele huis klaar waren. Toen hij uitgesproken was en mij een kans gaf iets te zeggen, wilde ik vragen waarom hij geen lid van de Kerk geworden was. Hij zei „wacht even, ik weet wat u me gaat vragen, u wil me vragen waarom ik me niet bij uw kerk heb aangesloten?” Ik zei, „U neemt me de woorden uit de mond.” Hij antwoordde, „ik zal u zeggen waarom; ik ben niet goed genoeg om tot uw kerk te behoren”. Maar hij kon het werk dat de Z.H.V. gedaan had, niet vergeten.

De Zaligmaker gaf ons een schone gelijkenis toen Hij vertelde, hoe de Zoon des mensen in z'n heerlijkheid zou komen en met Hem al de heilige engelen en voor Hem zouden al de volkeren der aarde verzameld zijn, zoals de herders de schapen van de bokken scheiden, zou de koning zeggen aan hen ter rechterzijde van hem:

„Komt gij gezegenden Mijns Vaders, beërft het Koninkrijk, hetwelk u bereid is van de grondlegging der wereld; want ik ben hongerig geweest en gij hebt Mij te eten gegeven; ik ben dorstig geweest en gij hebt Mij te drinken gegeven; Ik was een vreemdeling en gij hebt Mij geherbergd; Ik was naakt, en gij hebt Mij

gekleed; Ik ben krank geweest en gij hebt Mij bezocht; Ik was in de gevangenis en gij zijt tot Mij gekomen.”

En dan zullen de rechtvaardigen tot de koning zeggen: Here, wanneer hebben wij U hongerig gezien en gespijzigd? of dorstig en te drinken gegeven? en zo voort. En de koning zal antwoorden: „Voor zooveel gij dit een van deze mijne minste broeders gedaan hebt, zoo hebt gij dat Mij gedaan”.

Ik geloof dat men nergens op de gehele wereld de weerga zal vinden van een georganiseerde krachtsinspanning van vrouwen, die zo in staat is, die dingen te doen welke de Meester aanduidde, als in de grote Zusters Hulp Vereniging der Kerk. Verder heeft de ontwikkeling van het Welfare Program der Kerk, als stuwkracht gewerkt voor de vrouwen om het grote werk van hulpverlening voort te zetten aan diegenen, die in onze gemeenten in moeilijkheden verkeren. De Bisschop is het hoofd daarvan, de Z.H.V. is zijn rechterhand, en door de samenwerking van Z.H.V. en Bisschop kunnen zij werkelijk het werk verrichten, dat de Here van hen verwacht.

Nu zullen er vele malen verzoeken om hulp van mensen komen, waaraan u, naar eigen gevoelen, geen gevolg zoudt willen geven. U zegt, ze moeten beter weten, zij behoren niet in die toestand te zijn waarin ze nu verkeren. Misschien heeft u gelijk, maar het is juist omdat ze in veel gevallen het begrip en de wijsheid missen, waardoor zij in die toestand geraken. Ongetwijfeld is daar ook een reden voor.

Zoals u weet, vertelt Paulus ons dat de Kerk is gelijk aan het menselijk lichaam en elk lid is nodig. Het oog kan niet tot het oor zeggen, ik heb u niet van node, en hij voegt er bij dat zelfs het kleinste deel noodzakelijk is. Indien we geen armen en zieken hadden, hoe zou Hij kunnen zeggen „ik ben hongerig geweest en gij hebt Mij te eten gegeven; ik ben dorstig geweest en gij hebt Mij te drinken gegeven..... ik was naakt en gij hebt Mij gekleed; ik ben krank geweest en gij hebt Mij bezocht”. U ziet, door deze zwakke leden is er gelegenheid voor hen die sterk zijn, hulp te verlenen.

Door het grote Welfare Program der Kerk, heeft God Zijn volk georganiseerd met behulp van de Z.H.V., zodat zij werkelijk de steun kan verlenen, die de Kerk zo nodig heeft.

Nu vermoed ik dat deze Conferentie gehouden wordt om uw vermogen om hulp te verlenen te vergroten, en ik weet hoe de Z.H.V. in al hun organisaties proberen de zusters te onderrichten en te trainen, zodat ze bekwaam kunnen optreden. En ik wil erbij voegen dat u dit behoort te doen tot meerdere glorie van God, wetende dat zelfs God niet voor al zijn schapen kan zorgen op de wijze zoals Hij zou willen dat ze verzorgd werden, zonder medewerking van iemand, door wie Hij Zijn werk kan verrichten; en de Z.H. Verenigingen zijn diegenen, aan wie die opdracht gegeven is dit groot program van zuivere godsdienst en onbevlekt voor God en de Vader, uit te werken.

Terwijl wij van de Here en Zijn bemiddelingen spreken, waardoor

Hij Zijn werk verricht, dacht ik hoe ik enige jaren geleden geïnviteerd werd om voor een groep hoge-priesters hier ter stede te spreken. Ik zei „ik zal u in de Kerk ontmoeten”, maar de broeder die mij geïnviteerd had zei „neen”, ik wil het voorrecht hebben u daarheen te leiden, en u weer thuis te brengen”, ik zei „heel goed”. Ik sla die diensten nooit af want daar doe ik ze een genoeg mee. Ik heb dit zo toegepast in het zendingsveld, en op weg naar de vergadering vertelde deze man mij een voorval dat hij had meegemaakt.

Hij was werkzaam bij de gemeente. Op een keer reed hij langs Mainstreet en zag een jongen in uniform gekleed, die dronken was, en een slechte vrouw probeerde hem mee te tronen. Iets in hem zei dat hij die jongen te hulp moest komen. Hij vond een plaats om zijn auto te parkeren en ging terug en nam de jonge man bij de arm en zei, „ga jij maar met me mee”, en de vrouw zei, „O nee, dat gebeurt niet, hij gaat met mij mee”.

Deze broeder antwoordde, „daar is een politie-agent om de hoek, en als je wilt dat ik je aan hem zal overleveren ga dan je gang.” Ze merkte de politie-agent op en ging dus haar weg. De broeder nam de jongeman met zich mee en reed hem rond totdat hij nuchter werd, bracht hem naar een hotel en gaf hem een kamer. Hij vertelde me, „ik weet niet waarom ik het gedaan had, nimmer heb ik zoiets in mijn leven gedaan.”

Deze goede broeder liet zijn naamkaartje achter bij de jongen en een tijd later ontving hij een brief van de moeder van de jon-

gen. Als ik het me goed herinner, kwam die brief van New Jersey. Zij schreef: „Ik weet niet waarom u die avond mijn zoon hielp, of het moet wezen dat ik die avond voor mijn zoon bad, zoals ik nog nooit tevoren voor hem gebeden had.”

U ziet, God wilde haar gebed verhoren, maar hij had iemand nodig door wien hij het beantwoorden kon.

Zover ik kan zien zijt gij, vrouwen de dienende engelen door wien God zoveel duizenden mensen zegent, dus zeg ik, „God zegene u.”

Ik geef u mijn liefde en zegeningen. Ik laat mijn liefde en zegeningen achter met zuster Spafford en haar raadgeefsters. Ik eer en bewonder de dingen die zij doen. Ik weet dat in de gehele Kerk u allen een groot werk doet om onze Vaders kinderen te helpen in het volbrengen van het werk dat Hij gedaan wil hebben en Hij moet instrumenten hebben, waardoor Hij Zijn werk kan verrichten. En Hij zal tot u zeggen, „wel gedaan, gij goede trouwe dienstmaagd”, wanneer uw werk volbracht is. Ik bid dat God een ieder van u mag zegenen.

ONTBERINGEN.

„Toen ik nog een jongen was”, schrijft Herbert N. Casson, „woonde ik in afgelegen dorpen in Canada. Daar was het iedere avond pikdonker, want straatlantaarns waren er niet. Wie 's avonds nog uit moest, droeg zijn eigen olielampje. Winkels waren dikwijls uitverkocht in een of ander artikel. Vooral 's winters, want we woonden ver van de spoorlijn af, De huizen hadden geen waterleidingen; water haalden we uit de pomp en als die bevroren was, sjouwden we met een paar emmers naar het dichtst bijzijnde riviertje. Iedere vrouw bakte haar eigen broden, dikwijls ook maakte zij de kleren voor het gehele gezin. Wij waren er ons echter niet van bewust, dat wij ontberingen leden. Wij wisten niet dat wij arm waren. We namen het leven zoals het was, en vermaakten ons best.”

Wat wij „ontberingen” gelieven te noemen, is voor tienduizenden mensen het gewone leven.

Het Foutenhoekje

„Ik ben dankbaar tot mijn Hemelse Vader”. Deze uitdrukking hoort men vaak door Hollandse leden bezigen. Het is echter geen goed Nederlands, doch een letterlijke vertaling uit het Engels. Het is beter onze Amerikaanse broeders correct Nederlands te leren dan hun foutieve Nederlands over te nemen. In goed Nederlands luidt de uitdrukking: „Ik ben mijn Hemelse Vader dankbaar”.

INTELLEGENTIE

is de sleutel tot macht

* door J. P. Lillywhite, President der Ned. Zending.

Laat mij als inleiding tot hetgeen ik wens te zeggen, een verklaring van de Profeet Joseph Smith aanhalen.

„Vanwaar kwam het Ik-wezen van de mens — de onsterfelijke geest of intelligentie —?“ Alle geleerde mannen en doctoren in de godgeleerdheid zeggen, dat God deze in den beginne schiep, doch dat is niet zo, het denkbeeld alleen reeds verlaagt de mens in mijn achting.

Ik geloof deze leerstelling niet, ik weet beter. Hoort, gij einden der wereld, want God heeft het mij gezegd en indien gij het niet gelooft, zo zal uw ongeloof de waarheid niet krachteloos maken. De intelligentie, die de mens bezit, is eeuwig als God zelf. Zij is niet gemaakt of geschapen en kan dit ook niet zijn, want zij is eeuwig.”

(Leringen van Joseph Smith).

Job van het Oude Testament had ongetwijfeld deze zelfde waarheid voor ogen, toen hij zeide: „Zekerlijk de geest, die in den mensch is, en de inblazing des Almachtigen, maakt henlieden verstandig.”

Intelligentie is de sleutel tot macht en de bron van alle macht — de deur, die toegang geeft tot roem en onsterfelijkheid. Intelligentie is de voornaamste factor in de ontwikkeling van de persoonlijkheid. Het is de macht, de enige, waardoor de mens wordt geleid en beheerst. Het is de on-

vernietigbare agens, welke de tijd overleeft. Men kan haar wegen noch meten. Zij omspannt miljoenen werelden. Zij is grenzeloos als het heelal en eindeloos als de eeuwigheid. In een oogwenk kunnen wij onze geest terugvoeren naar het begin van de menselijke geschiedenis. Dat was slechts gisteren. Met evenveel gemak kan hij zich buiten het tijdperk van de mens begeven, buiten het ijstijdperk, voorbij de tijd, waarin de bergen en heuvels ontstonden, miljoenen jaren terug, naar de tijd, toen er nog geen gras in de dalen groeide en er voor de wateren geen weg was naar de zee.

In tijd noch ruimte beperkt, vindt hij zijn verblijfplaats in de eeuwigheid; in de vlucht van een enkel ogenblik bereikt hij de verst verwijderde ster, verder nog, steeds verder. De geest onderneemt alles en volbrengt alles. Wat kan een mens, met zulk een werktuig tot zijn beschikking, met zulk een drijfkracht, niet tot stand brengen? Wat niet bereiken? De mens is in letterlijke zin het omhulsel van zijn intelligentie. De mens is intelligentie. Deze is zijn alles. Het lichaam is slechts de woonplaats van zijn intelligentie, die eeuwig is. De mens is naar Gods beeld gemaakt — naar geest en lichaam beide. Doch de intelligentie werd niet geschapen, maar is eeuwig als God zelf. De geest des mensen is een weer-

spiegeling van Gods geest of behoort althans het Goddelijke in zich kenbaar te maken, gelijk de zonnestralende aanwezigheid van de zon verraadt. De mens behoeft niet het slachtoffer te zijn van onbezonnenheid, dwaling of vernietigende machten. Hij bezit de macht om te overwinnen. Waar toe dat kniezen en tobben, waarom vechten en vernietigen, doden en gedood worden? De mens heeft de macht tot beheersen en behoort die macht te gebruiken. Ieder mens is rechtens een koning en behoeft geen slaaf te zijn, maar ieder mens is een slaaf, die door zijn gewoonten omlaag wordt getrokken. De mens, die niet doet wat hij kan, die zijn latente vermogens niet heeft ontwikkeld, is min of meer een slaaf. Door de macht zijner intelligentie is de mens een succes of een mislukking. Maatschappelijke vooruitgang is in de eerste plaats vooruitgang der verstandelijke vermogens, achteruitgang in de eerste plaats achteruitgang der verstandelijke vermogens. Het verstand doet zijn werk en het resultaat is dividenden of schuld, vreugde of smart, voldoening of teleurstelling. De gedachte gaat de handeling vooraf.

Gij kunt morgen geen engel van barmhartigheid zijn, wanneer uw geest vandaag vol bitterheid is. Ge kunt in een uur tijds geen philanthroop worden, wanneer ge uw gehele leven een vrek zijt geweest en evenmin kunt ge in één dag slecht worden. De man, die inbreekt of een bank berooft, is dagen en weken in de verleiding geweest, waarschijnlijker zelfs jaren. De dief steelt in gedachten vele malen, voordat hij zijn handen het misdrijf doet begaan. Wij zijn wat wij heden zijn, omdat wij

waren, wat wij gisteren waren. Zo zal de ochtend van morgen gelijk de avond van heden zijn. Onze gedachten van vandaag zullen in meerdere of mindere mate onze handelingen van morgen bepalen.

Onze gedachten worden tot daden, hetzij onze gedachten helder als zonnestralende waren, hetzij duister als de nacht. Kwade gedachten zijn als slavenketenen, die alleen door het gebruik zwaarder worden.

Indien gij een slaaf, een uitgeworpene wilt zijn, moet ge uw gedachten bepalen bij de dingen, die u omlaag trekken. Wilt gij het Kaïnsteken op uw voorhoofd dragen? Wilt gij lelijke, bittere karaktertrekken in uw gelaat gegrift hebben? Wilt gij zelfzuchtig en laag zijn? Laat dan in de tuin van uw geest het onkruid opschieten. Laat dan iedere invalende slechte gedachte toe in uw ziel. Denk dan dat iedereen het op u gemunt heeft, dat gij geen kansen hebt, dat niemand om u geeft. Wees gemelijk, reken af. Zin op wraak, beneid degeen, die er beter aan toe is dan gij. Prent uw vijanden vooral goed in uw geheugen en vertrap ze onder uw voeten in uw verbeelding. Doe dit alles, mijn broeder en gij spreid uzelf een bed in de hel. Ge behoeft er niet eens voor te sterven om daar te komen, want gij zijt er reeds en zolang gij die gedachten blijft koesteren, kan geen macht in de hemel u helpen. Doch wilt gij een aantrekkelijke persoonlijkheid zijn? Een leider? Wilt gij een mensenvriend zijn, de ontvanger van duizend zegeningen? Wilt gij het licht der wereld uitstralen? Wilt gij een machtig en talentrijk mens worden onder uw medemensen? Wilt

gij een gelaat hebben, vanwaar het Goddelijk licht ons tegenblinkt? Wilt gij uzelf de hoogste maatstaf van menselijke vooruitgang aanleggen, hoger, steeds hoger, totdat gij de stralende hoogte der verlost en hebt bereikt? Beplant dan uw geestelijke tuin met goddelijke gedachten. Laat de schone denkbeelden van 's werelds grootste geesten uw leven inspireren. De hoogste gedachten, ooit door een mensendom geuit, de schitterendste voortbrengselen van rhetoriek of literatuur kunnen uw tuin verfraaien en verrijken en door u duizenden andere levens verlichten en de wereld met vreugde vervullen. Het voornaamste is niet: hoe kan ik rijk worden, niet hoe kan ik gezondheid en geluk, roem of vreugde of zelfs karakter verwerven, maar: hoe kan ik dat alles geven? Schenk anderen gezondheid, karakter, hoop, vreugde. Deel van het hoogste goed aan het grootste aantal mede. Help de wereld verlossen. Het innerlijk is een spiegel. Deze behoort licht, goedheid, waarheid en liefde te weerkaatsen. Succes moet men erin zien weerspiegeld. Zonneschijn, macht en hoop moet hij uitstralen, voor ieder mens-kind. Doch dat alles moet de geest eerst in zich opnemen. Alvorens gij geld van een bank kunt opnemen, moet gij het er eerst op hebben gezet. Met datgene, wat de geest heeft opgenomen, inspireren wij of stoten wij af. Wij heffen op of wij trekken omlaag. Wat wij uitstralen, komt met samengestelde interest tot ons terug, hetzij liefde, hetzij haat. De mensen zijn zoals zij zijn: grote geesten of nulliteiten, door hun gedachten, die goed of slecht, lieflijk of bitter zijn, al

naar zij besluiten door middel van dat goddelijk attribuut: de intelligentie. Toch zijn er weinigen, zeer weinigen, die werkelijk zelf beslissen. Zij laten de dingen over zich komen. Zij maken hun lichamen bestand tegen ontberingen en hun handen bekwaam voor nuttig werk, maar de onsterfelijke geest laten zij aan zijn lot over.

De mensen hebben geleerd, dat zij hun deuren tegen rovers van sloten moeten voorzien, maar de deuren van hun geest laten zij open om iedere verdorvenheid binnen te laten en al te vaak ook te herbergen.

De energie van de gemiddelde mens wordt verbruikt doordat hij aan verderfelijke dingen denkt en hij geeft zich maar weinig rekenschap van de aard der gedachten, waarmede zijn geest zich bezig houdt.

Het wiedingsproces is een noodzakelijke voorzorg. Een geestelijke schoonmaak is de redding van de ziel. Denk geen gedachten, die niemand tot nut zijn. Daar hebt gij de tijd niet voor. Gedachten, die niemand helpen, zijn een hinder voor uzelf. Welke zijn deze onvruchtbare gedachten? Hun naam is legio. Wij kennen ze alle: zelfzucht, oneerlijkheid, zwendel, verraad, overdrijving, nijd, jaloersheid, wraak, wrevel, haat, stijfhoofdigheid, ongeduld, angst, kniezen, drift, verlegenheid, onverschilligheid, vrees, zinnelijke lust, begeerte.

Ja, hun naam is legio en de ergste van deze is de zelfzucht. Neem deze weg en vele van de mindere verkeerdheden zullen verdwijnen en de persoonlijkheid zal zich ontwikkelen als de knop tot de volkomen roos.

Gewis: zoals een mens denkt, zo is hij.

Onze Zonnehoek

Bijlage van „De Ster” voor onze
zonnige jeugd.

Redactie adres:
Nieuwe Binnenweg 184 b Rotterdam
Telefoon 34966

Jesus is opgestaan!

*

Elly Schippers

Eens leefde er een goede man, die een heel moeilijk werk volbracht. Lang voor wij op aarde kwamen had God hem dit werk opgedragen. Het was zijn taak ons te leren hoe we gelukkig konden zijn en ons de weg te tonen die ons terug leidde naar onze Vader. Het was wel het zwaarste werk, dat iemand ooit gekend had.

De man leed pijn en hij stierf zelfs, alleen omdat hij zijn werk deed. Maar hij leed het geduldig, hij leed het voor ons. Die man was Jezus.

Toen Jezus gekruisigd was, waren zijn moeder en zijn vrienden erg bedroefd. Zij namen zijn lichaam en legden het in een rotsgraf.

Als wij nu over hem spreken zijn we blij, want wij weten het: Jezus is weer opgestaan. Zijn geest is weer in zijn lichaam teruggekomen. Hij kan weer zien, spreken en lopen, net zoals alle andere mensen.

Maar waarom gebeurde dat allemaal?

Jezus was de Zoon van God. Hij moest een bijzonder werk doen. Hij was het licht, dat ons in de grote duisternis de weg wees, en dat wijzen van de goede weg was zijn werk. Toen hij ontwaakte uit de doodsslaap, bewees hij aan alle mensen, dat hij werkelijk kon opstaan, en wilde opstaan voor hen. Zijn beste vrienden had hij verteld, dat hij na de dood weer zou opstaan, maar zelfs *zij* hadden niet goed begrepen wat hij daarmee bedoeld had. Aan de meeste mensen moet de weg gewezen worden, ja zelfs moet aan de meeste mensen verteld worden hoe zij die weg moeten gaan en hoe zij op die weg kunnen komen.

Jezus is in de Lente opgestaan. De Lente betekent ook een vernieuwing, maar dan in de natuur. Dan ontwaakt alles: de kleine bloempjes komen voorzichtig boven kijken na hun lange winterslaap, het gras wordt weer mooi groen en de bomen zitten vol met kleine en grote knoppen, waaruit dan opeens vrolijk de blaadjes naar buiten komen.

Er zijn ook bomen die wat lui en langzaam zijn, maar dan spreekt moeder Natuur tegen hen, dan tikken de regendruppels op hun slaperige hoofden, en die regendruppels vertellen met hun fijne stemmetjes, dat ze hun hoofden moeten opheffen, want straks komen de warme zonnestralen.

Zo wordt in de natuur alles nieuw.

Op Vrijdag was Jezus gestorven en begraven. De volgende dag, Zaterdag, was voor de Joden de Sabbat, dan werkten ze niet. Dit had Mozes hun geleerd, toen hij hun de Tien Geboden gaf. De Sabbatdag was de dag van God.

Nu waren er drie vrouwen, die alle drie Maria heetten. Zij wilden iets doen voor Jezus. Vrijdag was het al te laat en Zaterdag was de Sabbat, dus ze wachtten maar tot het Zondagmorgen was. Ze wilden het zo graag doen voor Jezus, dat ze al naar het graf gingen nog vóór het licht was.

Wat wilden die drie vrouwen dan doen? Zij wilden de Heer zalven met de fijnste oliën die ze hadden, daarna wilden zij hem een goed graf geven, want zij hadden Jezus liefgehad, toen hij nog leefde. Toen ze vlug naar het graf liepen, zeiden ze plotseling tegen elkaar: „Maar wie zal de grote, zware steen, die voor de ingang van het graf ligt, wegrollen?”

Ze behoefden er niet lang meer over na te denken, want, toen ze bij het graf kwamen, was de steen al weggerold.

Een engel was uit de hemel gekomen. Die had de steen weggerold en nu zat hij er op.

Zijn kleren waren zuiver wit en zijn gezicht straalde als de zon. Toen de engel de steen weghaalde, werden de soldaten, die het graf moesten bewaken zó bang, dat ze op de grond vielen. Toen zij weer een beetje tot zichzelf kwamen, stonden ze op en maakten dat ze weg kwamen.

En zo lag er geen steen voor de deur, toen de drie Maria's kwamen, noch waren er de soldaten, die hun vertelden, dat ze niet bij Jezus' lichaam mochten komen.

Toen de drie vrouwen zagen, dat de steen weggerold was en toen zij de engel er op zagen zitten, werden zij ook bang, maar toch nog niet zo erg als de soldaten.

Maar de engel stelde hen gerust en zei: „Vreest gijlieden niet, want ik weet, dat gij zoekt Jezus, die gekruisigd was. Hij is hier niet, want hij is opgestaan, gelijk hij gezegd heeft. Komt herwaarts, ziet de plaats waar de Heere gelegen heeft. En gaat haastiglijk henen en zegt zijnen discipelen, dat hij opgestaan is van de dooden, en ziet, hij gaat u vóór naar Gallilea, dáár zult gij hem zien. Ziet, ik heb het ulieden gezegd.”

De drie vrouwen keken in de kelder, waar Jezus' graf was. Het was leeg. Jezus was er niet meer, alleen lagen er nog een paar kledingstukken, die in het graf gedragen werden. Twee vrouwen gingen vlug weg, om te vertellen wat de engel gezegd had, maar ze hadden niet goed begrepen, dat Jezus *opgestaan* was. Daarom zeiden ze tegen Petrus en Johannes in Gallilea: „Kom vlug kijken, ze hebben onze Jezus weggehaald.”

Petrus en Johannes gingen naar het graf en keken er in. Maar ze zagen alleen een paar kleren.

Ook *zij* begrepen niet wat het betekende: Jezus is opgestaan. Eén Maria echter bleef bij het graf, ze keek naar binnen en huilde. Toen ze zich omdraaide, zag ze plotseling Jezus staan, maar ze wist niet, dat hij het was, ze herkende hem nog niet.

Hij zei: „Vrouw wat weent gij, wien zoekt gij?”

Maria, die dacht, dat deze man de tuinman was, zei: „Heere, zo *gij* hem weggedragen hebt, zeg mij waar gij hem gelegd heb, en ik zal hem wegnemen.”

(t' Vervolg van het verhaal
de volgende maal)

Beste jongens en meisjes

Wij konden wel bemerken aan de hand van het aantal inzenders deze maal, dat de puzzle jullie niet zo heel erg veel hoofdbreken heeft gekost. Uit de vele inzenders, die ditmaal de spijker juist

op de kop hebben geslagen, kozen wij **Henk Vernes** uit. Henk, die in Dordrecht, Matena's Pad 29, woont, koos voor zich zelf uit het boek van K. Norel: Engelandvaarders. Veel plezier met dit mooie boek, Henk!

Alle inzenders bedanken wij van harte voor hun moeite. Het was ondoenlijk, om een ieder persoonlijk te bedanken, dat zou te veel ruimte in beslag nemen! Ter contrôle drukken wij hieronder de oplossing af, die Henk ons deed toekomen:

Correspondentie:

H.V. Dordrecht. Het heeft inderdaad wel wat lang geduurd, maar wat in het vat zit verzuurt gelukkig niet zo spoedig! Hebt U het onbeschadigd ontvangen?

Voorlopig mag „Onze Zonnehoek” slechts verschijnen met 4 pagina's per maand.

PRESIDENT GEORGE ALBERT SMITH

Ik wil niet bewust de gevoelens van wie ook kwetsen, zelfs niet van iemand, die mij pijn gedaan heeft, doch juist hem zou ik in het goede trachten te leiden en hem tot mijn vriend maken.

President George Albert Smith.

Een man in wiens wezen liefde en zachtmoedigheid in buitengewone mate vertegenwoordigd waren. Een groot voorbeeld in alle dingen. Nimmer heeft iemand een kwaad woord van hem kunnen spreken. Uit zijn gehele levenswijze spreken zijn liefdegevoelens tot zijn medemens. Onverschillig welke weg zijn medemens bewandelde, of wat hij geloofde, hij zag hen steeds als „Kinderen van onze Hemelse Vader”. Wanneer sommigen niet het aangegeven pad bewandelden, wakte dat nooit een ogenblik van ongeduld of toorn in hem op. Hij wees er altijd op, dat de broeders, die het Priesterschap dragen, met eer en waardering hun plichten moeten naleven om zodoende „Hun lichten te laten schijnen in de wereld ter verheerlijking van Gods naam”. Hij was inderdaad een man van God, met vele ondervindingen onder de mensen. Hij heeft altijd als een voorbeeld onder zijn medebroeders geleefd en wist altijd op de meest eenvoudige en interessante wijze,

gebeurtenissen te verhalen, die gewoonlijk hun doel troffen.

Vele van zijn ondervindingen hebben een plaats gevonden in de tijdschriften der Kerk, en

wekten veel ontzag onder allen die ze lazen. De wijze waarop hij al deze dingen beschreef, wees op een stipt en eerlijk navolgen van Gods wegen.

Wij lazen van hem hoe God wenst dat wij ons Tiende Gebod naleven en hoe het dikwijls verdraaid wordt. En wat de resultaten kunnen zijn van een ernstig gebed, of de uitwerking van het zingen van

een Heilige Lofzang, op diegene die het nodig heeft en al deze dingen kenmerkten zich door zijn majestueuze gave om Gods kinderen op hun plichten te wijzen. Eenvoud en nederigheid sprak uit zijn dagelijks leven. Hij heeft een hoge, rijpe leeftijd bereikt, een leven dat grotendeels besteed is in dienst van het Evangelie.

Nu heeft hij zijn aardse zending beëindigd, om op dezelfde wijze zijn werk aan de andere zijde voort te zetten.

Redactie.

April

Om twee heugelijke wonderen verdient April een eerekrans.

*

Het eerste is de onverwachtheid van zijn verschijnen. Vanavond ligt het veld nog in de doodswa van den winter, en morgen staat het reeds in volle bloei. Wie is het, die met deze onverhoopte rijkdommen kwam aansnellen? Bracht de zwaluw ze mee tussen zijn puntige vlerken, tekende hij ze met een zwierige lijn tegen de stralende hemel, en verkondigde hij ze in het metaal van zijn liedje, dat zo helder uit dien kleinen gorgel met zijn bruine roestvlek klinkt? Of zou de wind het soms wezen, die bode der vreugden, die aanijlt op zijn gevleugelde voeten, de witte wieken reppend van zijn Hermeshoed? Ook kan het de zon zijn, de page des konings, in zijn hups gewaad van gele zijde uitgezonden, en de bloeisels van de grasmaand binnendragend op een presenteerblad van zilver. Misschien ook moet het zover niet gezocht worden, maar is de lente met de kinderen medegekomen, die 's ochtends, heel in de vroegte, jubelend en joelend aan de nog voor de nachtkoude gesloten vensters voorbijgaan, om hun bonte vliegers naar de wei te brengen. Wie zal het zeggen, doch zeker is het, dat de linden-allee, die toch gisteren nog kaal stond, nu vol van smaragd hangt en paarden, en dat

de perelaar, in de spanne tijds van een paar dromen tot vorste der hoven is gekroond.

Maar het tweede wonder, waarom April dient geprezen, is dit, dat zijn beloften veel schoner nog zijn dan zijn gaven. Ja, met zoveel warmte en gratie weet hij de dingen toe te zeggen, die hij toch niet zal houden, dat niemand ter wereld hem waagt te mistrouwen. Ook de grijsaard geloofd hem, als hij langs het pad vol speenkruid wandelt, en het vee in de melkbocht hoort loeien; hij slaat met zijn stok tegen de ontbottende stammen, en neemt de hoed van het hoofd. Hij let niet op de roestige zeis, die tegen een houten schuur werd vergeeten, en hij ziet niet naar de tuinman, die een kuil heeft gegraven, en tot de schouders in de dampende aarde staat; maar, nu een windzucht door de blanke boomgaard suizelt, klopt hem het bloed van verlangen, en laat hij zich, als altijd weer in het voorjaar, begoochelen door de verwachtingen bij de kromming der wegen, bij het opklinken van stemmen achter de doornenhaag, en bij het verschemeren van een blauw manteltje tussende twijgen der elzen.

Uit vluchtige begroetingen van Aart van der Lecuw.

Reeds de Batavieren

schijnen Pinksterwedstrijden gehouden te hebben. Naar verluidt kwamen zij speciaal daarvoor met schepen de Rijn afzakken naar Rotterdam. Nadien vermelden echter de geschiedenisboeken lange tijd niets hierover, tot wij ten tijde van de Volksverhuizing weer enige notulen in spijkerschrift tegenkomen. In die tijd schijnen de Pinksterwedstrijden weer in hoog aanzien te zijn, want wij lezen over wedstrijden in knotsvechten en rotsblokduwen. Dat deze wedstrijden veel resultaat hadden getuigen de overwinningen op de Noormannen, die nadien geen voet meer in deze gewesten durven te zetten.

Ook Jan van Schaffelaar moet bekend zijn geweest met de Pinksterwedstrijden. Zoals de historie vermeldt, moet hij zelfs van de toren te Barneveld gevallen zijn, toen (zoals wij van betrouwbare zijde vernamen) hij de scharen op zag trekken naar Rotterdam, vergetende, dat de begane grond zestig meter beneden hem lag.

Ten tijde van de tachtigjarige oorlog heeft de O.O.V. echter een sukkelend bestaan geleden. Er bestaan geen maandrapporten, geen notulen, letterlijk niets kunnen wij van die tijd te weten komen.

De 18e eeuw gewaagt echter van Bijenkorfjoffers met hoepelrokken en M.mannen met kantkragen en pruiken, die uit alle delen des lands naar Rotterdam optrekken om daar Menuetten te dansen, waar echter de bezetting van Nederland door de Sans-Culotten ras een eind aap maakt.

Ook nu weer zullen, deze traditie getrouw, honderden enthousiaste O.O.V.-leden optrekken naar Rotterdam om daar een paar prettige Pinksterdagen door te brengen. Er zullen wel geen knotsgevechten gehouden of menuetten gedanst worden, maar wel zullen wij de beste zangers en sprekers van onze bloeiende Nederlandse O.O.V. daar kunnen horen. Op de eerste Pinksterdag gaan we dan naar de twee prachtige Conferentie-vergaderingen, die door ons bekende Zendingen dubbel-quartet opgeluisterd worden, om dan op de 2e Pinksterdag, na een gezellige avond bij de Rotterdamse leden, die voor slaappleaatsen zorgen, getuige te zijn van de Ping-Pong wedstrijden. 's Middags wordt dan deze Pinksterconferentie afgesloten met de grootste O.O.V. revue, gegeven door de beste krachten uit de gehele Nederlandse zending, waaraan ook onze pianiste Dorothy Ann zal medewerken.

Laat U dan ook allen hartelijk uitnodigen op de gezellige

PINKSTER-CONFERENTIE

op 12, 13 en 14 Mei a.s.
te Rotterdam.

12 Mei. Zaterdag.	2.30—5.00 uur en 7.30—9.30 uur.
Wedstrijdwerk in het Kerkgebouw aan de Bas Jungeriusstraat.
13 Mei. Pinksterzondag.	10.00—12.00 uur en 4.00—6.00 uur.
Conferentievergadering in de Schouwburgzaal van Gebouw Odeon, Gouvernestraat.
14 Mei. Pinkstermaandag.	10.00—12.00 uur.
Ping-Pongwedstrijden in de Bas Jungeriusstraat.
2.00—5.30 uur.
O.O.V.-Revue met bal.
Prijsuitreiking aan de winnaars. Blauwe Zaal van het Beursgebouw.

MIJN AVONDLIED BRENGT, HEER, U DANK

Hymns No. 55

*Mijn avondlied brengt, Heer, U dank,
In needrigheid, uit blijde mond:
O, stuwe Uw Geest mijn jubelklank,
En stijge z'op uit hartegrond.*

*Mijn dagen, zo vol heilsgenot,
Ja, ied're stonde, dag en nacht,
Verkonden luide Uw gunst, o God,
En roemen steeds Uw liefde en macht.*

*Toch kan mijn hart, nalatig, koel,
U, Heer, vergeten, o zo licht.
Dan mist het alle dankevoel,
En wijkt van 't pad van eer en plicht.*

*Verzegel, Heer, in 's Heilands bloed,
Mijn schuldvergift'nis, vol en vrij.
Zijn naam alleen geeft mij de moed
Voor dit gebed: Wees mij nabij!*

*Met hoop op Hem sluit ik mijn oog.
Verkwik met slaap mijn zwak gestel;
Geef dat ik veilig rusten moog
En - weer ontwaakt - Uw lof vertell'.*

FRANK I. KOOYMAN

Naar het Engels
van M. M. Steel.

Het penningske van de Weduwe

* * *

In de Schrift lezen we de geschiedenis van het penningske der weduwe. Het was een gave van een arme vrouw waarover de Zaligmaker zijn tevredenheid betuigde en haar zijn zegen gaf. Heden ten dage schenken weduwen ook hun penning aan de Kerk en er worden ook bijdragen door andere mannen en vrouwen, jongens en meisjes geschonken. Zelfs in hun behoeftige toestand verheugen zij zich te kunnen meewerken aan de opbouw van Gods Koninkrijk. Zo behoort het. Zij zullen daarvoor gezegend worden.

Een interessant voorval uit zijn eigen leven, met betrekking tot de gift van een arme, wordt door President Joseph Fielding Smith verteld. Hij was erg arm in z'n jeugd en zijn moeder was weduwe. Van zijn eigen ondervinding verhaalt hij het volgende:

„Ik herinner me zeer duidelijk een gebeurtenis uit mijn kinderjaren. Mijn moeder was weduwe en moest een groot gezin verzorgen. In een voorjaar, toen we onze aardappelenkuil open maakten, liet ze haar jongens een vracht van de beste aardappelen opladen die ze naar het tienden kantoor bracht; aardappelen waren schaars die tijd. Ik was toen nog een klein ventje, en mocht de paarden sturen.

Toen we bij de stoep van het tienden kantoor aankwamen, klaar om de aardappelen te lossen, kwam een kantoorklerk naar

buiten en zei tot mijn moeder: „weduwe Smith, het is een schande dat u tienden zou betalen”. Hij zei verschillende andere dingen die ik me nog goed kan herinneren, maar die hier niet behoeven te worden herhaald.

De naam van deze tienden klerk was William Thompson; hij berispte mijn moeder en noemde haar alles behalve verstandig en voorzichtig en ging verder met te zeggen dat er anderen waren, veel sterker en beter in staat om te werken, die steun van het tienden kantoor ontvingen. Mijn moeder keerde zich tot hem en zeide:

„William je moest je schamen. Wil jij me een zegen onthouden? Indien ik mijn tienden niet betaal, kan ik van de Here geen zegen verwachten. Ik betaal niet alleen tienden omdat het een wet van God is, maar ik verwacht hiervan een zegen. Door het onthouden van deze en andere geboden verwacht ik voorspoed voor mijn familie, en in staat te zijn voor mijn gezin te zorgen. Ofschoon zij een weduwe was, zult ge in de boeken der Kerk vinden, dat zij nimmer een cent steun tot onderhoud voor haar en haar gezin van de Kerk ontving; maar wel dat zij duizenden dollars waarde in graan, aardappelen, mais, groenten, etc. bijgedragen heeft.

„De tienden van haar schapen en vee, het tiende deel van haar bo-

ter, haar tiende kip, de tiende van haar eieren, het tiende varken, het tiende kalf, het tiende veulen — een tiende van alles wat ze kweekte of oogste werd door haar betaald. Mijn familie, net zo goed als anderen, die haar kenden, kunnen getuigen dat ik de waarheid spreek. Zij was voorspoedig omdat ze aan de wetten van God gehoorzaamde. Zij had overvloed om haar gezin te onderhouden. We hadden nimmer ontberingen zoals vele anderen; want terwijl wij groene netels gingen zoeken, die heel gaarne gegeten werden, toen we ons pas in de vallei vestigden en terwijl we distelwortels en sago-knollen en die soort dingen aten, waren wij, naar mijn mening, niet slechter af dan duizenden anderen en niet zo arm als velen, want we waren nooit zonder maismeel en melk of boter voor zover ik me herinner.

„Bovendien had die weduwe haar naam ingeschreven in het boek van God's wet. Deze weduwe had aanspraak op de voorrechten van God's huis. Geen verordening van het Evangelie kon haar onthouden worden,

want zij was gehoorzaam aan Gods wetten en zij zou nooit haar plichten verzaken, hoewel zij door iemand, die een ambt bekleedde, aangespoord werd om Gods wetten niet na te leven.

Tienden te betalen is een voorrecht, niet slechts een verplichting. De hoeveelheid mag klein wezen, zoals het geval van het penningske van de weduwe. Niettemin, als het compleet is, zal de Heer ruimschoots belonen. De Heer verwacht dat tienden spontaan en ten volle betaald worden. Om achter te houden wat rechtens den Here toekomt, vertoort Hem. Hij heeft gevraagd: „Zal een mens God be-roven..... in de tienden en in het hefoffer?“

Een ieder weet zijn omstandigheden; iedereen kent de wet. Gods woord te onderhouden is 's mensen plicht.

Hooggestemde gedachten

Het is onze taak, de jeugd te behoeden.

*

Terwijl we door de staat Indiana reisden kwamen we onder de indruk van de grote boerderijen en de grote mais oogst. „Hoeveel maiskorrels zijn er aan één kolf?” vroeg president Muir. Ik wist het niet. „Wel”, zei hij, „er zijn vele maiskolven die wel duizend korrels hebben.”

Ik betwijfelde dit en toen we een aanzienlijke boerderij naderden, vroeg ik hem de auto even te stoppen. Ik ging de boerderij op en vroeg of ik een grote maiskolf kon kopen. Een van de jongens zei, „Ga maar even mee, ik zal er u een geven”, we gingen het boerenerf op en toen ik een grote maisbak voorbij liep zei ik — „daar is een prachtstuk, mag ik deze nemen?” „Nee”, antwoordde de jongen, „dat is onze zaad-mais”.

Niettemin, hij vond heel spoedig een grote maiskolf, en er waren tot mijn verwondering achthonder veertig korrels aan. Dit getal was niet zo indrukwekkend meer, want mijn gedachten gingen steeds terug naar wat de jongen gezegd had, „neen, die mag u niet hebben, want dat is onze zaai-mais”.

Nu hebben wij, in onze Kerk, de taak om de jeugd staande te houden en te zorgen dat die dingen, die niet tot wankelen gebracht mógen worden, in stand zullen blijven.”

Ik doe onder meer een beroep op

het betrachten van een grotere en diepere ernst onder ons, die als leiders geroepen zijn. Een jongen, die kort geleden over zijn vader sprak met z'n kameraad, die hij gevraagd had om een quorum-vergadering bij te wonen, zei, „ik voelde iets diep ernstigs in mijn vader's stem vandaag en het deed me goed.”

We moeten hen onze kameraadschap tonen. We moeten meer met hen mee-leven. Ja, we moeten meer mee-leven met de duizenden, die onze geestverwanten zijn. Verzorgen wij hen zo goed als in ons vermogen is? Komen we hen te gemoet in hun noden? Kunnen zij beseffen wat samenwerking betekent?

Wij behoren nader tot hen te komen. Zij wachten op ons, en willen geleid worden. We moeten hen onderrichten in het Evangelie van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, zoals het door de Profeet Joseph Smith hersteld is. Want deze grote boodschap is ons toevertrouwd geworden. We moeten hen onderrichten, dat het niet alleen voor de veredeling van hun eigen leven is, maar dat zij ook vertegenwoordigers van het Evangelie mogen worden — want het zal aan de gehele aarde gepredikt worden.

*Pres. Oscar A. Kirkham, van de
te raad der Zeventig.*

EEN NATTE SPONS....

wordt boven je hoofd uitgeknepen. Dat is de wijze, waarop je in een zomerkamp gewekt wordt. Bij ons was dat echter niet vaak nodig, want bij het krieken van de dag stonden we al heerlijk te ochtendgymnastieken. Wanneer je dan zo in de eerste stralen van de zon tussen de dennen doorloopt om een verfrissende douche te nemen, dan geniet je dubbel van het leven.

We waren wel altijd verschrikkelijk hongerig. Na de douche wachtte ons echter steeds een grote ontbijttafel, in de open lucht opgesteld en volbeladen met flessen melk en torens boterhammen, om dit euvel te verhelpen.

Wat ons het meest verwonderde was wel het feit, dat op de Veluwe altijd de zon schijnt. En we hebben ervan genoten. Zo zijn we één van deze prachtige vancantiedagen op onze fietsen en gehuurde tandems gesprongen

om eens wat meer van de (Veluwse-) wereld te zien. Op deze photo zie je ons fietsen. Van wege de romantiek zochten we natuurlijk steeds de kleinste zandwegen uit, tot we tot de ontdekking kwamen, dat de kaart niet klopte, want dat laatste paadje eindigde in het „oerwoud“. Daarna hielden we maar de grote wegen.

Zo zijn we dan eindelijk bij het Uddelermeer gekomen. Ben je daar ook wel eens geweest? Is het er niet prachtig, gelegen als het is tussen bloeiende heidevelden en bossen? We hebben er ons dan ook heerlijk geamuseerd. Je kunt daar goed „Balonnenestafette“ spelen. Ken je dat niet? Nu, er worden twee ploegen samengesteld. Een ieder moet 50 meter hardlopen en aan het eindpunt een ballon opblazen tot hij knapt. Sommigen hadden er vijf minuten voor nodig, zo moesten ze lachen.

* * *

* * *

Na in de hei gegeten te hebben zijn we 's middags teruggefietst naar ons tentenkamp.

's Avonds was er film. Heb je ooit een filmvoorstelling in de open lucht bijgewoond? Niet? Dan heb je wat gemist. Wanneer je daar zo met zijn vijftigen in het mulle zand onder de heldere sterrenhemel zit, dan is het net, alsof de film zich zo in werkelijkheid voor je ogen afspeelt. We veronderstelden dan ook allemaal, dat we zelf met Florence Nightingale op de slagvelden van de Krim waren, zo leefden we met haar mee.

Met het „happy-end” nog in gedachten zochten we daarna onze weg in het donker naar de tenten. Het was een prachtige dag geweest.

En zo zorgt het O.O.V.-hoofdbestuur ook dit jaar er weer voor, dat we allemaal zeven van die prettige dagen op het mooiste plekje in Nederland kunnen doorbrengen te midden van vrienden uit alle delen van Nederland. Geen zorgen om bagage, pensions, maaltijden, reisplannen of geld.

Voor slechts f 25.— per persoon, alles inbegrepen, kun je een week heerlijk genieten temidden van

O.O.V.-leden van iedere leeftijd. We gaan naar de hei, naar de zandverstuivingen en naar de bossen. We zoeken de mooiste natuurbaden op. 's Avonds wordt er een film vertoond in de gezellige cantine of wordt er een bonte avond gegeven. Velen zijn reeds van plan ook dit jaar weer mee te gaan. Wees verstandig en geef je ook op.

Begin nu reeds te sparen door iedere week f 1.— of f 2.50 aan je O.O.V.-secretaris te geven, die het voor je spaart, dan is het geld bij elkaar voor je het beseft. We hopen jullie allemaal te zien in ons heerlijke

ZOMERKAMP

van 21 tot 28 Juli a.s.

Voel je er iets voor om mee te gaan, geef je dan vrijblijvend reeds op bij het O.O.V.-Hoofdbestuur, Loosduinsekade 11 te Den Haag.

Bekendmaking

Alle abonné's van „De Ster” zullen gedurende de aanstaande maanden een bekendmaking ontvangen wat zij verschuldigd zijn, aangezien de nieuwe redactie de boeken „up to date” wil brengen en zodoende het werk op het hoofdkantoor te verlichten.

Het is de bedoeling dat abonné's dan hierna geregeld het abonnementsgeld insturen, en het liefst, dat men eens per jaar betaald als het mogelijk is.

Een ieders medewerking wordt hier hoogst gewaardeerd.

Redactie.

Op 24 Februari gaf het Haagse Jeugdwerk een Operette Uitvoering in de „Gouden Zwaan“.

De regie van deze operette was in handen van Zuster H. Diender, de muzikale leiding werd verzorgd door Broeder T. Diender.

De opkomst op de avond der uitvoering was een waar succes, geen plaats bleef onbezet.

Het was een avond welke ons nog lang zal heugen.

Het Jeugdwerk groeit hard, laten wij niet vergeten dat de jeugd de toekomst heeft. Geeft allen uw volle medewerking aan het Jeugdwerk, want velen beseffen niet wat een jeugdwerk betekent voor de Kerk.

Uit een goed jeugdwerk groeit een goede

Z.H.V., O.O.V. en uiteindelijk goede leden van Christus Kerk.

Daarom broeders en zusters het jeugdwerk móét en gaat voorwaarts.

* * *

Op Zaterdag 17 Maart werd te Rotterdam-Zuid een zeer geslaagde avond gehouden ten bate van het Jeugdwerk.

Het was een vlot programma dank zij de enthousiaste medewerking van de spelers in de verschillende toneelstukjes en de bezielende leiding van Zr. T. Mathijssen, die o.a. met veel moeite en zorg enige aardige dansen had geleerd aan de kinderen van het jeugdwerk.

Bij de voortreffelijke songs en solo's (o.a. mondharmonica) heerste er een goede geest, zodat de vele bezoekers deze avond niet licht zullen vergeten. En er komen er nog meer.....

Succes.

Op een donkere nacht, vielen twee kikvorsen in een kan met room, beide waren geschrokken en één gaf de strijd onmiddellijk op, maar de andere hoopte zich zwemmende uit de kan te redden. Hij zwom en zwom en 's morgens was er nog slechts één kikker over. Hij zat op een kluitje boter.

* * *

Het Aäronische Priesterschap.

Een stadsjongen ging logeren bij zijn neef buiten de stad. Toen het avond werd nam de boerenjongen twee emmers en ging er mee naar de koeienstal. De ene emmer die vol melk was zette hij voor een kalf, dat de melk opdrank. Daarna nam hij zijn stoel en de andere emmer, ging voor een koe zitten en begon te melken. De stadsjongen die nooit zoiets gezien had, stond te kijken en riep incens: „O, nu begrijp ik het. Je doet de melk er in wanneer ze klein zijn en neemt het er weer uit als ze groot geworden zijn”.

Zo is het ook met de Kerk. Het is het werk van het Aäronische Priesterschap om in het leven van de jongens in hun jeugd zoveel geloof te brengen en zoveel gevoel voor plicht en gehoorzaamheid aan de geboden van God, dat de Kerk in staat zal zijn hieruit een grote oogst te winnen voor hun toekomstig leven.

Le Grand Richards.

* * *

Elke jongeman nu is een zaaier op zijn levensweg. Elke gedachte van Uw verstand, elke beweging van Uw hart, elk woord van Uw tong, elk beginsel dat gij aanneemt, elke daad die gij doet is een zaad, welks goede of kwade vrucht zal aantonen, of Uw leven een van zaligheid of een vloek voor U zal zijn geweest.

Wise.

Liahona 28 : 96.

* * *

Succes.

Het enigste fortuin wat waard is gevonden te worden, is *een doel in het leven*. Het is niet te vinden in vreemde landen maar in Uw eigen hart.

Robert Louis Stevenson.

AANKOMST.

Op 20 April kwamen de volgende zendingen in Nederland aan: John Ruel Hayden, Los Angeles, Californië; Leo Warren Whitlock, Glendora, Californië; Legrand Clifford De Bry, Los Angeles, Californië.

VERTROKKEN.

Op 13 Maart 1951 vertrok Zuster E. Muije naar Zion. Door het vertrek van deze zuster lijdt de Nederlandse Zending een gevoelig verlies. Haar belangrijk werk in het Z.H.V.-hoofdbestuur zal moeilijk verbeterd kunnen worden.

Wij danken Zr. Muije voor alles wat zij gedaan heeft en wensen dat geluk en voorspoed haar deel mag zijn.

Hier volgt het afscheidswoord, hetwelk Zuster Muije ons deed toekomen:

Een lang gekoesterde wens, om wederom naar Zion op te trekken, gaat nu in vervulling. En nu de tijd daar is, wil ik van alle leden en in het bijzonder van de zusters in Nederland afscheid nemen. Dit valt mij niet gemakkelijk, want juist in de laatste weken heb ik ontdekt, hoeveel

goede oprechte zusters ik hier in Nederland zal achterlaten. Doordat ik het voorrecht had, voor de Zusters-Hulp-Vereniging te werken, was ik in de gelegenheid velen van U van dichtbij te leren kennen en Uw liefde voor het werk des Heren hebben mij diep getroffen.

Wanneer wij een goede Z.H.V. zuster zijn, zijn wij ook een goede Heilige der Laatste Dagen, want alles wat het Evangelie van ons vraagt vinden wij terug in het werk der Z.H.V.

Ik dank U allen hartelijk voor de medewerking, die ik steeds van U heb mogen ondervinden.

Dat God U zegene in Uw ernstige pogingen Hem te dienen, is de wens van

Uw zuster in het Evangelie,
E. Muije.

Op 13 Maart 1951 uit Den Haag Elisabeth Maria Muye-Schuif, Robert Muye.

Op 25 Maart 1951 uit Amsterdam Pieter Ronner, Geertruida S. Ronner-ten Broek.

Op 30 Maart 1951 uit Delft Marijtje Jacoba Helena van Vliet-Herbert, Krina Antje van Vliet, Willem Abraham Slierendrecht, Rijkeltje Slierendrecht-Assekman, Nicolaas Herbert, Jozina Herbert.

OVERPLAATSINGEN.

Op 12 Maart 1951 Don Warner van Rotterdam Noord naar Zeist, Paul H. Tanner van Zutphen naar Amsterdam, Thomas Van Den Berghe van Almelo naar Deventer, W. Reed Langford van Maassluis naar Gouda als G.P., Johannes van Katwijk van Gouda naar Rotterdam-Zuid, John K. Crandall van Zeist naar Mechelen, Herman J. Bender van Deventer naar Gent, Gerrard B. Denkers van Hilversum naar Almelo als G.P.

Op 15 Maart 1951 J. Don Wardle, aangesteld als G.P. in Arnhem. Le Grand S.

Neerings van Den Helder naar Zutphen, Keith D. Bybee van Zutphen naar Enschede als G.P., Robert M. Day van Eindhoven naar Deventer, Floyd W. Crump, aangesteld als G.P. in Deventer, Ray H. Banks van Deventer naar Mechelen, Nyle M. Cox van Rotterdam-Noord, aangesteld als G.P. van de zelfde gemeente, Dale G. Kilburn van Den Haag naar Arnhem.

Op 15 Maart van de Zendelingenschool in Haarlem Jacob J. Mulder naar Deventer, Thomas P. Vuyk naar Hilversum, Richard P. Steinfeldt naar Eindhoven, Florin R. Nielsen naar Rotterdam-Noord, Allan H. Dietlein naar Apeldoorn, Rey L. Duffin naar Arnhem.

Op 20 Maart 1951 Raymond Wm. Bradford van Apeldoorn naar Utrecht, Horace J. Vause van Eindhoven naar Maassluis als G.P.

Op 21 Maart 1951 Darrell L. Kasteler van Hengelo naar Utrecht, Lyle B. Hurd van Hilversum naar Rotterdam-Noord.

Op 21 Maart 1951 vertrokken van de Zendingsschool in Haarlem Robert H. de Vries naar Eindhoven, Dale van Kampen naar Zutphen, Gordon C. Mortenson naar Hengelo.

Op 25 Maart 1951 Vernon D. Gardiner naar Den Helder, Jacob J. Van Rij naar Den Haag.

Op 25 Maart 1951 LeGrande Allen van Zaandam naar Groningen als G.P., Regnal W. Garff van Leeuwarden naar Den Haag als Overziener van de O.O.V., L. Stan Hunsaker aangesteld als G.P. van Den Helder, Delyle Barton van Utrecht naar Den Helder, Ariel Williams van Utrecht naar Rotterdam-Zuid, Earl T. Decker van Rotterdam-Zuid naar Zaandam als G.P.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

DOOPDIENSTEN.

Uit het „Hoge Noorden” kregen wij de volgende berichten:

Op 18 Februari j.l. werd een doopdienst gehouden waar wederom vier personen een verbond met hun Hemelse Vader sloten. Het waren: Wilhelminus Bernhard Evenhuis, Rudophina Mandi Evenhuis, Anita Carmiggelt en Willem Phillips Wagelaar. Het Kerkgebouw is schoongemaakt en geheel opnieuw geveerd door de leden onder leiding van Br. Grant v. d. Linden en H. Trice. Het resultaat moet verbluffend zijn!!! Ook Groningen houdt zijn avondmaalsdiensten voor zieke leden, dat het op prijs gesteld wordt behoeven we eigenlijk niet te vermelden en aan belangstelling ontbreekt het nooit.

Binnenkort hoopt de Z.H.V. van Groningen een bazar te houden, de Zusters werken hard voor het slagen van deze bazar.

Veel succes Groningen!!!

Op 18 Februari 1951 te Emmen: Willem Philippus Wagelaar.

Op 23 Februari te Rotterdam-Zuid: Bastiaan Vliegthart, Jacob Vliegthart.

Op 25 Februari 1951 te Utrecht: Gerritje Gertruida Koppen, Wilhelmina Maria Eillebrecht, Josephus Carolus de Haas, Johannes Hendrik A. Bronius.

Op 2 Maart 1951 te Gent: Yvonna Maria Augusta Geirs, Johanna Agatha Geirs-Vankenhove, Maria Juliana Brochez-Schaubroecke.

„De Ster“

Op 3 Maart 1951 te Utrecht: Willem Anne Geitema.

Op 3 Maart 1951 te Rotterdam-Noord: Mata de Hek, Jantien de Hek-Wensveen, Mettje van Wensveen-Pieters, Hermanus Kik, Hans Kik.

Op 3 Maart 1951 te Rotterdam-Zuid: Cornelis Visser.

Op 11 Maart werden de volgende personen in Leiden gedoopt:

Uit Delft: Beligje Slok-van der Staay, Hendrik Otto Slok, Adrianus Pieter Hendrik Slok, Frederik Slok, Maarten Cornelis van Vliet, Catharina Maria Cornelia van Bilsen, Anthonie Jan van Leeuwen.

Uit Den Haag: Hildegard Boon-Reisner, Annie Boon, Erna Boon, Maria Berloth, Johannes Adriaan Christiaan Boogaard.

Uit Leiden: Robert Belt.

OVERLEDEN.

Uit Amerika ontvingen wij het bericht, dat aan een hartverlamming plotseling is overleden Zr. Greetje Versloten, op de leeftijd van 41 jaar. Zij was pas twee jaar in Zion en voordien een trouw lid der Dordse Gemeente.

Op 20 Maart j.l. overleed te Berg en Dal bij Nijmegen, op 75-jarige leeftijd, Peter Diender. Moge God de nabestaanden van deze broeder troost schenken in hun zwaar verlies.

GEHUWD.

Op 21 Maart 1951 werd in Den Haag het huwelijk voltrokken tussen Bella van Soldt en Dirk Toet.

~~VERORDINEERD.~~ *Geordend*

In Groningen op 21 Januari 1951 Jan Meijer tot Leraar.

In Den Haag op 11 Maart 1951 Hendrikus Jansen tot Diaken.

In Delft op 11 Maart 1951 Gerrit van der Toolen tot Ouderling, Willem Abraham Slierendrecht tot Priester, Maaarten Roelofs tot Leraar.

INGEZEGEND.

Op 4 Februari 1951 in Rotterdam-Zuid Hermanus Adriaan Wolf, zoon van Hermanus Wolf en Barbara van Buuren.

Op 4 Maart 1951 in Groningen Geertje Johanna van Denderen, dochter van Johannes van Denderen en Hendrica de Boer, Evert Jan Fedde Haarsma, zoon van Jacobus Haarsma en Pietje Visser.

Op 4 Maart 1951 in Delft Krina Antje van Vliet, dochter van Pieter van Vliet en Marijtje J. H. Herbert.

Op 16 Maart 1951 in Utrecht Martin Andries Pieter Koopal, zoon van Jacobus Andries Koopal en Grietien Keizer.

ERRATUM.

In ons nummer van Maart schreven wij dat Adriaantje van Schaik van Vliet vertrokken is uit Rotterdam-Zuid, dit moet zijn: Rotterdam-Noord.

Op 25 Februari vertrok uit Rotterdam-Zuid: Johanna Geertruida Goud. In Den Haag werd Karel Gerardus Kleyweg tot Ouderling verordineerd.